

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Petrem Sedlákem, Ph.D. v právní věci

žalobce: **T. S.**
bytem
zastoupen advokátem Mgr. Davidem Obenrauchem
sídlem Kopečná 11, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 3. 2018, č. j. JMK 41813/2018, sp. zn. S-JMK 83879/2017/OD/Bo

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně dne 26. 4. 2018 domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Boskovice, odboru dopravy, ze dne 10. 4. 2017, č. j. DOP/DP-412/2016.
2. Podle rozhodnutí správního orgánu prvního stupně žalobce spáchal přestupky podle ust. §§ 125c odst. 1 písm. a) bod 2, § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., zákona o provozu na pozemních komunikacích, kterých se dopustil tím, že dne 22. 9. 2016 v době kolem 9:20 hodin na silnici I/43, na ulici – pod železničním viaduktem, ve směru jízdy na, okr., jako řidič motorového vozidla tov. zn. registrační značky s přívěsem tov. zn. registrační značky držel za jízdy v pravé ruce u pravého ucha mobilní telefon, kdy v důsledku toho byl hlídkou Policie ČR kontrolován u Autobazaru Ševčík na ulici v obci, kde v rámci silniční kontroly bylo hlídkou policie zjištěno, že zadní registrační značka nákladního motorového vozidla je znečištěna tak, že je znemožněna její čitelnost, a dále byla zjištěna absence bezpečného zakončení (krytky) ostré hrany u zařízení na ochranu proti podjetí vozidla zezadu.

II. Obsah žaloby

3. Proti napadenému rozhodnutí brojil žalobce následujícími námitkami. Předně popřel, že by rozhodného dne držel v ruce mobilní telefon, ale jeho zdařilou imitací, hračku pro tříletou neteř, což měl sdělit i zasahujícím policistům, kterým chtěl tuto atrapu i ukázat a kteří měli uvést, že je to nezajímá. Podle žalobce nelze s ohledem na stav řízení jeho tvrzení o atrapě nyní logiky ani skutkově vyvrátit.
4. K znečištěné registrační značce namítl, že značka byla čištěna každý večer, avšak při cestách mezi lomem a stavbou není možné opakovaně vozidlo ani přívěs čistit. Policistům zjevně chyběly základní technické vědomosti, aby rozeznali, jestli je značka zablácená nebo zaprášená. Značka nebyla nečitelná, ale pouze hůře čitelná. Podle žalobce bylo vozidlo identifikovatelné jak zepředu, tak i zezadu, smysl zákonné normy byl naplněn. Ke znečištění značky došlo v důsledku čerstvého kropení komunikace vedoucí k lomu a vířením vlhkých blátivých částic došlo k mírnému znečištění zadní registrační značky s tím, že řidič byl kontrolován bezprostředně po tomto jevu.
5. V případě upadlého krytu zařízení na ochranu proti podjetí vozidla připustil, že tento upadl při jízdě, k čemuž ale uvedl, že vozidlo pracuje v extrémních podmínkách a upadnutí krytu nelze za jízdy registrovat. Podotkl, že závada byla odstraněna týž den večer a nelze dovodit, že vozidlo nebylo technicky způsobilé, resp. že by se jednalo o závadu zapovídající provoz vozidla. Rozhodnutí tak dle žalobce spočívá na samoučelném tvrzení zasahujících policistů, kteří nebyli schopni posoudit technickou stránku věci.
6. S ohledem na uvedené nebyl správním orgánem dostatečně zjištěn skutkový stav, neboť je založen pouze na výpovědích policistů bez ohledu na technickou přijatelnost a důkazy provedené v přestupkovém řízení netvoří nezbytnou a logicky ucelenou soustavu důkazů. Vzhledem k zásadě v pochybnostech ve prospěch obviněného navrhl žalobce zrušení napadeného rozhodnutí.

III. Obsah vyjádření žalovaného

7. Žalovaný se ve věci vyjádřil podáním ze dne 13. 6. 2018, ve kterém navrhl zamítnutí žaloby, jelikož považoval jednotlivé žalobní námitky za bezdůvodné. K první žalobní námitce odkázal žalovaný na výpovědi policistů, kteří jasně popsali skutkový stav, a zároveň na to, že tvrzení o atrapě mobilního telefonu se nenachází ani v písemných podkladech, ani ve vyjádření samotného obviněného na místě přestupku, přičemž žalobce do doby vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně záměrně volil pasivní procesní taktiku. Výpověď policistů s ohledem na situaci na místě považoval žalovaný za zcela dostatečnou.
8. Ke druhé žalobní námitce odkázal na fotodokumentaci a čitelnost registrační značky, ze které jsou patrné pouze poslední tři znaky, a na to, že k naplnění skutkové podstaty postačuje podstatné zhoršení čitelnosti registrační značky.
9. V případě třetí námitky odkázal na vyhl. 302/2001 Sb. a skutečnost, že se v případě upadlého krytu jednalo o závadu typu B, tedy vážnou závadu, a vozidlo tak nesplňovalo technické podmínky. Z fotografií je patrné, že na vozidle chybí krytka pro bezpečné zakončení ostré hrany zařízení na ochranu proti podjetí vozidla. Ze znečištění zařízení je patrné, že tato krytka nemohla upadnout právě při poslední cestě vozidla z lomu.
10. Podle žalovaného nebylo třeba k posouzení každého z jednotlivých jednání potřeba odborných znalostí ani zvláštního vybavení, neboť vše je rozpoznatelné pouhým okem.

IV. Posouzení věci

11. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první, s. ř. s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
12. V rámci nařízeného soudního jednání setrvali účastníci na svých tvrzeních a k návrhu žalobce přistoupil soud k jeho účastnické výpovědi, ve které žalobce uvedl, že telefon v ruce vůbec nedržel, za jízdy opřený o „opěrátko“, policisté podle žalobce lhali, neboť ani s ohledem na úhel pozorování nemohli nic vidět. K obsahu písemných podání na dotaz soudu uvedl, že v ruce měl maketu, ale tu neměl u ucha, za jízdy se chtěl pouze podívat, jak maketa funguje. K cestě k lomu nejprve uvedl, že cesta v době odjezdu kropená nebyla, po konfrontaci s obsahem žaloby uvedl, že cesta byla kropená v průběhu dne, na dotaz soudu uvedl, že cesta byla mokrá a vozidlo žalobce bylo zastaveno ve vzdálenosti cca 15 minut jízdy. Následně k dotazu soudu k „upadnuté krytce“ uvedl, že technický stav vozidla kontroloval před odjezdem z lomu a vzdálenost od místa odjezdu k příjezdové komunikaci je podle něj 200 až 300 metrů. K dotazu na počasí v předmětný den a dny předcházející uvedl, že bylo hezky. K dotazu svého právního zástupce uvedl, že po odjezdu z lomu není možnost vozidlo očistit a vozidlo se čistí každý den večer.

13. Na základě obsahu správního spisu, který soud doplnil o účastnickou výpověď žalobce, následně soud přistoupil k hodnocení důvodnosti žaloby. V nyní posuzované věci je mezi účastníky sporné jak prokázání skutkového stavu, tak i právní hodnocení v případě některých z postihovaných jednání. Podle názoru zdejšího soudu jak zjišťování skutkového stavu, tak jeho právní hodnocení obstojí.

Ke skutkovým zjištěním

14. Soud předně musí konstatovat, že samotný žalobce byl v průběhu správního řízení částečně pasivní. Jeho procesní pasivita se týkala řízení před správním orgánem prvního stupně, v jehož průběhu neposkytl žalobce žádnou součinnost. Jednání, které bylo nařízeno na den 9. 1. 2017, se nezúčastnil, stejně jako provedení důkazů – výpovědi policistů, mimo ústní jednání dne 14. 2. 2017 a nereagoval ani na usnesení ze dne 15. 2. 2017, kterým seznámen s možností vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Reálně prvním procesním úkonem žalobce bylo až podání blanketního odvolání prostřednictvím jeho právního zástupce, které bylo na výzvu správního orgánu doplněno, přičemž doplnění odvolání je stručnější verzí podané žaloby bez jakýchkoliv návrhů na doplnění dokazování před žalovaným. Jediné vlastní vyjádření žalobce je tak zachyceno v oznámení přestupku ze dne 22. 9. 2016, ve kterém žalobce uvedl: „*Nesouhlasím, vše je smyšlené.*“ A požadoval projednání věci ve správním řízení.
15. Judikatura Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudky uvedeného soudu ze dne 6. 1. 2016, č. j. 2 As 217/2015-47, ev. ze dne 10. 2. 2016, č. j. 1 As 204/2015-33) rozlišuje v případě procesní pasivity účastníka správního řízení dva typy situací.
16. V prvním případě správní orgány v samotném správním řízení opatří takovou sadu důkazů, která s ohledem na povahu věci sama o sobě povede s dostatečnou přesvědčivostí k závěru, že obviněný se příslušného přestupku dopustil, přičemž zároveň neexistují žádné rozumné důvody k pochybám o věrohodnosti a úplnosti skutkových zjištění pro posouzení viny obviněného z přestupku.
17. V rozsudku ve věci sp. zn. 1 As 2014/2015 Nejvyšší správní soud uvedl, že druhým příkladem bude situace, kdy „*správní orgány v rámci přestupkového řízení neprovedou dostatečně úplné dokazování rozhodných skutečností. V takovém případě postačí obviněnému z přestupku, který byl v řízení před správními orgány pasivní, aby poukázal na jiné realistické varianty rozhodného skutkového děje, jež nebyly provedeným dokazováním vyvráceny, k tomu, aby byl v řízení před soudem úspěšný. Je případně na správním soudu, aby v mezích možností daných povahou soudního přezkumu správních rozhodnutí důkazně „oddělil zrna od plev“ a případně zcela nepravděpodobné či jinak bizarní námitky obviněného provedením důkazů eliminoval.*“
18. K postupu žalovaného v reakci na procesní pasivitu žalobce v řízení před správním orgánem prvního stupně musí soud konstatovat, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí přezkoumatelným způsobem vypořádal se všemi odvolacími námitkami. K držení hovorového zařízení podrobně odkázal na hodnocení výpovědi policistů a jasně konstatoval, že nebyl předložen žádný důkazní prostředek, který by konkrétní tvrzení policistů vyvrátil. V případě nečitelné tabulky registrační značky odkázal na znění zákona

a fakt, že není normována žádná výjimka pro vozidla pohybující se v extrémních podmínkách; zároveň poukázal na stav zašpinění vozidla a na skutečnost, že vozidlo bylo zastaveno v den, kdy bylo slunečno a suchu, a měl za to, že vozidlo bylo ušpiněno delší dobu. K upadnutí krytky zařízení na ochranu podjetí vozidla zezadu odkázal na znečištění tohoto zařízení, ze kterého vyplývá nevěrohodnost tvrzení o upadnutí krytky při poslední cestě z lomu.

19. V podané žalobě svá skutková tvrzení žalobce rozhojnil s tím, že k jejich prokázání následně u jednání navrhl provedení důkazu účastnickou výpovědí. Soud nijak nezpochybnuje tvrzení žalobce, uvedené u soudního jednání, že výpověď policistů může být zpochybněna jinými důkazními prostředky, a s ohledem na to, že žalobce přestřel v případě držení hovorového zařízení jinou skutkovou verzi děje, soud se jeho verzi zabýval právě v intencích jeho vlastní výpovědi, přičemž i při hodnocení ostatních deliktních jednání zkonfrontoval tvrzení žalobce při jeho účastnické výpovědi s ostatními důkazy, které shromáždily správní orgány.
20. Soud tak má za to, že jak žalovaný, tak i následně soud sám slovy Nejvyššího správního soudu vyvinul maximální snahu k tomu, aby „*důkazně „oddělil zrna od plev“ a případné zcela nepravděpodobné či jinak bizarní námitky obviněného provedením důkazů eliminoval.*“, přičemž žalovaný tak postupoval při absenci jakýkoliv důkazních návrhů ze strany žalobce na základě skutkových zjištění provedených správním orgánem prvního stupně a soud toto dokazování v zákonných mezích přezkumu zákonnosti rozhodnutí žalovaného doplnil o účastnickou výpověď žalobce a zprávy o počasí z doby spáchání přestupku.
21. Na základě doplněného dokazování soud, stejně jako v předchozím přezkoumávaném odvolacím řízení žalovaný, skutkové verzi žalobce neuvěřil ani u jediného ze spáchaných deliktních jednání, a to z následujících důvodů.

Držení hovorového zařízení za jízdy

22. V případě držení hovorového zařízení za jízdy si žalobce sám sobě odporuje ve své skutkové verzi jednání tak, jak ji popsal ve výpovědi před soudem a jak její verze vyplývá z odvolání, resp. žaloby.
23. Ve výpovědi u soudního jednání žalobce uvedl, že telefon v ruce vůbec nedržel, za jízdy byl opřený o opěrátko, v ruce nic neměl a policisté podle žalobce lhali, neboť ani s ohledem na úhel pozorování nemohli nic vidět. Posléze uvedl v konfrontaci s obsahem písemných podání, že v ruce měl maketu telefonu, ale tu neměl u ucha a za jízdy se chtěl pouze podívat, jak maketa funguje.
24. Skutková verze žalobce je podle názoru soudu zcela nevěrohodná.
25. Z obsahu jeho písemných podání (jak ve správním řízení, tak v řízení před soudem) nijak nevyplývá, že by zpochybnil tu skutečnost, že policisté v jeho ruce viděli hovorové zařízení (dokonce sám zástupce žalobce při přednesu žaloby ještě výslovně uvedl, že žalobce maketu zařízení zkoušel). Jinak by neměl žádný důvod údajně chtít policistům tuto maketu ukázat, jak tvrdí v odvolání i žalobě. Pokud by skutečně držel maketu telefonu

v pravé ruce někde v prostoru loketní opěrky, je nepravděpodobné s ohledem na výšku nákladního vozidla, aby ji policisté stojící na úrovni vozovky mohli vidět.

26. Dále je nijak nepodložená verze příběhu, že chtěl maketu policistům ukázat. Tuto skutečnost naopak tvrdil žalobce pouze ve svých písemných podáních a ve své výpovědi ji vůbec nezmínil. O maketě začal hovořit až na přímý dotaz soudu. Zároveň ani do úředního záznamu na místě neuvedl nic o tom, že by policistům chtěl předložit maketu telefonu a policisté ji odmítli být jen shlédnout.
27. Zároveň ani v případě odvolacího řízení ani v případě řízení před soudem předmětnou maketu telefonu nepředložil a ani nenavrhoval žádné dokazování, které by její existenci mohlo potvrdit, jakkoliv se jistě nabízela např. svědecká výpověď nijak nejmenovaného „kolegy“, od kterého maketu obdržel, případně svědecká výpověď rodičů nezl. T. S., kteří by jistě byli případně schopni potvrdit, že skutečně maketu telefonu nezletilý předal (neboť dle tvrzení žalobce z ní měla radost).
28. Tvrzení o držení zdařilé atrapy lze sice skutečně po osmi měsících (datum podání odvolání, kde se toto tvrzení poprvé objevuje) jen obtížně skutkově vyvrátit, nicméně soud má za to, že nebyla žalobcem ani v řízení před žalovaným ani v soudním řízení nijak prokázána existence jakékoliv makety telefonu, ani její předání jak žalobci, tak obdarované, a zejména nebylo možné z rozporných tvrzení samotného žalobce zrekonstruovat skutkový děj v místě a čase. V důsledku toho považuje soud tuto skutkovou verzi za krajně nepravděpodobnou a s ohledem na procesní pasivitu žalobce na místě samém i za logicky vyvrácenou.
29. Oba policisté shodně vypověděli, že viděli, jak žalobce drží pravou rukou u pravého ucha hovorové zařízení. Tuto skutečnost viděli během pomalého průjezdu žalobce pod viaduktem. Oba popsali, že se jednalo o zařízení světlé barvy. Verze obou policistů je zcela konzistentní, místo, kde byl přestupek zaznamenán, a popsany způsob jízdy žalobce nevyvolává v soudu pochybnosti o tom, že *mohli* policisté jasně vidět, zda držel žalobce volant oběma rukama, nebo zda měl jednu ruku u ucha.
30. Při porovnání obou skutkových verzí téhož děje je pro soud verze popisovaná policisty věrohodná, neboť na rozdíl od různých tvrzení žalobce není rozporná. Podle názoru soudu tak žalobce nezpochybnil závěry správního orgánu natolik, aby soud shledal, že zjišťování skutkového stavu bylo nedostatečné.
31. Zároveň soud nemůže pominout to (v rámci vylučování slovy Nejvyššího správního soudu nepravděpodobných, či bizarních námitek), že považuje za naprosto absurdní, že by žalobce, jako profesionální řidič, řídil naloženou jízdní soupravu (při jízdě z kamenolomu soud předpokládá, že byla naložena kamením) skládající se z třínápravového nákladního vozidla a třínápravového přívěsu v celkové délce jistě několika osobních automobilů při průjezdu zatáčkou ve tvaru písmene S pod železničním viaduktem jednou rukou a zároveň věnoval pozornost prohlížení si makety mobilního telefonu a tedy nevěnoval pozornost řízení ani se nedíval na cestu před sebe. I sám žalobce při své výpovědi nemohl ani na okamžik očekávat, že by soud takto absurdnímu a zcela nevěrohodnému tvrzení uvěřil.

Nečitelná registrační značka vozidla

32. Ani druhá z žalobních námitek není důvodná. Z fotografií Policie ČR, které jsou na CD součástí správního spisu (při jejich dostatečném zvětšení tak, jak ho provedl soud u soudního jednání), je podle názoru zdejšího soudu jasně patrné, že nečitelnost registrační značky vozidla, které žalobce řídil, i bez odborných znalostí (na jejichž absenci u policistů v případě posouzení, zda se jedná o prach nebo bláto, odkazoval žalobce v žalobě) je způsobena stříkanci hnědé barvy, když je při zvětšení fotografie zcela zřejmé, že zašpinění jak registrační značky, tak i světla i dalších částí vozidla je způsobeno řadou jednotlivých kapek, nikoliv souvislou vrstvou prachu.
33. Zároveň si žalobce sám odporuje i ve vlastním vyjádření v žalobě, kde na jednom místě poukazuje na rozdíl mezi prachem a blátem a zpochybňuje, že by značka byla zablácená, aby o dva odstavce dál konstatoval, že k „*mírnému znečištění zadní registrační značky*“ došlo s ohledem na „*víření vlhkých blátivých částic*“, které se mohly odrážet zpět od přívěsu a částečně znečistit registrační značku.
34. Soudu se jeví uvedená argumentace zcela nevěrohodná už na základě skutkových zjištění, která jsou obsahem správního spisu. Z jiné fotografie totiž vyplývá, že přívěs vozidla žalobce, stejně jako jeho levá přední pneumatika nejsou nijak výrazně znečištěny a navíc levá přední pneumatika přívěsu, od které by mohla být registrační značka zacákána, je kryta ochranou právě proti od kola odletující špíně, kamení atd. Naznačený mechanismus znečištění registrační značky vozidla se proto jeví jako nepravděpodobný.
35. To samo o sobě však není jediným důvodem, proč soud neuvěřil tvrzení žalobce ohledně mechanismu vzniku znečištění registrační značky. V rámci své účastnické výpovědi žalobce uvedl, že cesta k lomu v době odjezdu kropená nebyla, a až teprve po konfrontaci s obsahem žaloby uvedl, že cesta byla kropená v průběhu dne, na dotaz soudu uvedl, že cesta v době jeho odjezdu byla mokrá a vozidlo žalobce bylo zastaveno ve vzdálenosti cca 15 minut jízdy. Dále k dotazu soudu na počasí v předmětný den a dny předcházející uvedl, že bylo hezky, a k dotazu svého právního zástupce uvedl, že po odjezdu z lomu není možnost vozidlo očistit a vozidlo se čistí každý den večer.
36. Z fotografií registrační značky a jejího okolí jasně vyplývá, že její znečištění je způsobeno zaschlými stříkanci pravděpodobně bláta nebo vlhké hlíny. Z fotografií ve správním spise ale taktéž jasně vyplývá, že žádná jiná část vozidla ani přívěsu není znečištěna obdobně, jako celá oblast v okolí registrační značky. V případě, že by ke znečištění registrační značky skutečně došlo při průjezdu zkropenou příjezdovou cestou, tak s ohledem na to, jak masivně je znečištěna část vozidla kolem registrační značky (světlo i zařízení pro ochranu proti podjetí vozidla), tak by nutně musely být, i vzhledem k tomu, že doba jízdy z kamenolomu k místu zastavení vozidla byla maximálně 15 minut, stopy znečištění i na jiné části vozidla, např. pneumatikách, zástěrkách, čelní straně vozidla nebo přívěsu. Nic takového ale z fotografií ze spisu není patrné.
37. Zároveň soud považuje za podstatné, že se žalobce sám popřel ve své účastnické výpovědi, kde nejprve uvedl, že příjezdová cesta k lomu byla suchá, a teprve po konfrontaci s obsahem žaloby uvedl, že byla kropená. Taktéž za podstatné považuje soud provedené

důkazy ohledně stavu počasí v jihomoravském kraji, z nichž vyplývá, že v předmětný den bylo v této oblasti slunečné počasí. Z takto zjištěného skutkového stavu má soud za to, žalobce dostatečně neprokázal, že by k znečištění registrační značky došlo při té konkrétní jízdě z kamenolomu, při které byl žalobce následně zastaven hlídkou policie. S ohledem na stav znečištění vozidla žalobce považuje soud za pravděpodobné, že ke znečištění došlo dříve, než tvrdí žalobce. Pokud sám žalobce tvrdil, že k mytí vozidel dochází každý den večer, tak k tomuto tvrzení nenavrl důkazní prostředky, zároveň nenavrl ani důkazní prostředky k tomu, jakým způsobem byla ošetřována příjezdová cesta k lomu. Tvrzení o kropení cesty, stejně jako o mytí vozidel jsou tak opřena pouze a jedině o vlastní výpověď žalobce, která je ale zásadně znevěrohodňována její vnitřní rozporností a zároveň i fotografiemi vozidla ze spisu.

38. Soud nepovažuje za důvodnou ani tu část argumentace, že žalobce nespáchal přestupek proto, že byla znečištěna registrační značka, která se nacházela mezi vozidlem a přívěsem, za přílehavou ze dvou důvodů.
39. Předně z hlediska skutkového stavu, resp. naplnění materiálního znaku, tj. zda mohlo znečištění registrační značky omezit identifikaci vozidla žalobce. Soud nesouhlasí se žalobcem v tom, že k identifikaci vozidla postačuje přední registrační značka vozidla a registrační značka na přívěsu. O skutečnosti, že pro identifikaci vozidla je zadní registrační značka podstatná i v případě, že se nachází vozidlo v soupravě s přívěsem, svědčí mimo jiné to, že zákon nestanoví žádnou výjimku pro soupravy s přívěsem, zjevně z toho důvodu, že každé vozidlo (schopné samostatné jízdy) musí být identifikovatelné samostatně z obou směrů jízdy, o čemž vypovídá argumentem opaku právě značení přípojných vozidel (přívěsů), které nejsou schopné samostatné jízdy a které jsou identifikovány registrační značkou v zadní části vozidla. Zároveň vyhl. č. 343/20174 Sb. v ustanovení § 32 odst. 4 umožňuje umístění registrační značky buď v podélné ose vozidla, nebo vlevo od ní. Na tomto konkrétním vozidle je registrační značka excentricky umístěna u levého okraje vozidla, nikoliv uprostřed. Je proto zjevné, že umístění registrační značky umožňuje identifikaci samotného vozidla i v případě připojení přípojného vozidla, které musí být samostatně identifikovatelné a označené svou vlastní registrační značkou. Z umístění registrační značky vozidla žalobce v excentrické poloze vlevo je zřejmé, že je vozidlo samo o sobě identifikovatelné i v případě připojení přípojného vozidla, a je proto na žalobci, aby tuto možnost identifikovat své vozidlo zajistil. Nejedná se tak o situaci, kdy by byla registrační značka umístěna v podélné ose vozidla a její nečitelnost by byla způsobena už samotným přípojným vozidlem z podstaty věci. Soud proto neshledal absenci materiální stránky přestupku, neboť rozmístění jednotlivých registračních značek jak samotného nákladního, tak přípojného vozidla umožňovalo jejich rozpoznání samostatně i v rámci soupravy, pokud by však nebyla zadní registrační značka vozidla znečištěna. Zároveň za této situace umístění jednotlivých registračních značek soud dospěl k závěru, že tato rozložení umožňuje policii provést identifikaci samotného vozidla při vizuálním kontaktu z boku či zezadu, a tuto možnost žalobce znečištěnou registrační značkou zmařil.
40. Zdejší soud poukazuje zároveň na to, že v případě posouzení naplnění materiálního znaku přestupku nelze v běžných případech abstrahovat od posouzení naplnění jeho formální stránky. Podle Nejvyššího správního soudu totiž jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za delikt, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak

deliktu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45)). K této problematice se vyjádřil Nejvyšší správní soud již několikrát. Například v rozsudku ze dne 17. 2. 2016, č. j. 1 As 237/2015-31 uvedl, že:

„Materiální znak ohrožovacího správního deliktu spočívající ve společenské škodlivosti je naplněn již samotným vytvořením potenciálně nebezpečné situace, aniž by muselo dojít ke konkrétním škodlivým důsledkům. Součástí skutkové podstaty ohrožovacích deliktů totiž není následek v po době zasažení do zákonem chráněných zájmů, nýbrž stačí pouhé jejich ohrožení.“

41. Z pohledu naplnění skutkové podstaty přestupku soud vychází z textu ustanovení § 125c odst. 1 písm. a) bod 2. zákona o silničním provozu, dle kterého se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí vozidlo, jehož tabulka registrační značky je zakryta, nečitelná nebo upravena anebo umístěna tak, že je znemožněna nebo podstatně ztížena její čitelnost.
42. Z obsahu zákona o silničním provozu nevyplývá žádné ustanovení, které by vylučovalo odpovědnost řidiče v případě, že se jedná o soupravu nákladního vozidla a přířvesu (přípojného vozidla), u zadní registrační značky nákladního vozidla. Ze zajištěných fotografií z místa jasně vyplývá, že čitelné jsou z registrační značky pouze poslední 4 znaky (čísla 5848).
43. Na základě uvedeného dospěl soud k závěru, že byly prokázány všechny znaky skutkové podstaty přestupku, neboť žalobce řídil vozidlo po pozemní komunikaci a u tabulky registrační značky jím řízeného vozidla byla podstatně ztížena její čitelnost. V nyní posuzované věci dospěl zdejší soud k závěru, že došlo k naplnění jak materiální, tak i formální stránky přestupku.
44. Zároveň na druhém místě dospěl soud k závěru, že úvahy o tom, jak došlo k znečištění registrační značky vozidla žalobce takovým způsobem, že byla podstatně ztížena její čitelnost, jsou v podstatě nadbytečné, neboť řidiče vozidla stíhá objektivní odpovědnost za to, že jeho vozidlo bude viditelně označeno čitelnou registrační značkou. Jestliže se pohyboval v prostředí, ve kterém hrozí, že bude ať již v důsledku prachu nebo bláta na příjezdové cestě jakákoliv registrační značka jeho vozidla znečištěna způsobem, jako v nyní posuzované věci, tak je pouze a jediné na něm, aby si zajistil kontrolu čitelnosti registračních značek a aby si je v případě potřeby uvedl do čitelného stavu, na což jistě postačují základní čisticí prostředky a voda, a to zejména v situaci, kdy žalobce znečištění registrační značky váže na znečištění na příjezdové cestě ke kamenolomu. Pokud tomu tak skutečně bylo a pokud se tak stalo v důsledku kropení příjezdové cesty, tak žalobce musel vědět, že hrozí nebezpečí znečištění registrační značky, zvláště pokud by bylo vozy skutečně umývány každý den, a bylo jen jeho odpovědností, jako řidiče, aby registrační značky vozidla byly čitelné.
45. Pouze nad rámec uvedeného, ačkoliv soud nechce spekulovat, nemůže pominout, že znečištění zadní části vozidla žalobce se jeví jako spíše starší než, že by k němu došlo 15 minut před kontrolou žalobce Policií ČR, o čemž svědčí zejména stav znečištění zařízení na ochranu proti podjetí vozidla a zejména fakt, že skvrny na fotografiích policie jsou zcela zaschlé, ve spojení s dokazováním zjištěným stavem počasí v místě a čase. S ohledem na to,

že žalobce jinak neprokázal (s výjimkou svého vlastního tvrzení), že by k mytí vozidel skutečně docházelo každý den, kloní se soud spíše k závěru, že se jednalo o zanedbání očisty vozidla ze strany řidiče před samotnou jízdou nejméně toho předmětného dne.

Krytka zařízení na ochranu proti podjetí

46. Argumentace žalobce, že spočívající v odstranění závady týž den večer se míjí s důvody napadeného rozhodnutí. Podstata porušení pravidel ze strany žalobce měla dle žalovaného spočívat v nedodržení požadavků na provozování pouze toho vozidla, které splňuje technické podmínky stanovené zvláštním předpisem. Správní orgán prvního stupně ve skutkové větě svého rozhodnutí jasně uvedl, že jednáním, které bylo následně kvalifikováno jako přestupek dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, byla absence bezpečného zakončení ostré hrany u zařízení na ochranu proti podjetí zezadu.
47. Podle ustanovení § 36 odst. 1 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, lze na pozemních komunikacích provozovat pouze takové silniční vozidlo, které je technicky způsobilé k provozu na pozemních komunikacích podle tohoto zákona.
48. Podle ustanovení § 49 písm. b) téhož zákona technickou prohlídkou silničního vozidla mohou být zjištěny 3 stupně závad, kterou je mj. (viz písm. b) vážná závada, která ovlivňuje provozní vlastnosti vozidla, je způsobilá ohrozit provoz na pozemních komunikacích nebo může nepříznivě působit na životní prostředí
49. Podle ustanovení § 50 odst. 1 téhož zákona je silniční vozidlo je technicky způsobilé k provozu na pozemních komunikacích, pokud technickou prohlídkou silničního vozidla nebyly zjištěny žádné závady nebo jen lehké závady. Byly-li technickou prohlídkou zjištěny lehké závady, provozovatel silničního vozidla je povinen je odstranit.
50. Za vážnou závadu na vozidle se mimo jiné podle přílohy č. 7 bod 6.1.4.2 vyhl. č. 302/2001 Sb., o technických prohlídkách a měření emisí vozidel, považuje chybějící bezpečné zakončení (krytky) ostrých nebo náběžných hran nebo některá prasklá část systému nebo část nadměrně deformovaná nebo neúplná, jestliže může při kontaktu nebo letmém dotyku způsobit zranění.
51. Z provedeného dokazování je jasně patrné, že zařízení na ochranu proti podjetí není na straně u registrační značky vybaveno koncovou krytkou a jsou tak patrné ostré hrany na jeho konci. Z hlediska hodnocení závad na vozidle je existence ostré hrany hodnocena jako vážná závada ve smyslu citovaných ustanovení, přičemž vozidlo s vážnou závadou nespĺňuje technické podmínky provozu na pozemních komunikacích
52. Žalobce byl sankcionován dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, dle kterého se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona ve spojení s ustanovení § 5 odst. 1

písm. a) téhož zákona řidič je kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen užít vozidlo, které splňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem.

53. Nejednalo se tak o přestupek dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. a) bod 3. zákona o silničním provozu, dle kterého se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí vozidlo, které je technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích tak závažným způsobem, že bezprostředně ohrožuje ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích.
54. Není proto podstatné, kdy byla závada odstraněna, ale pouze to, že při kontrole byl zjištěn objektivní stav, kdy vozidlo žalobce vykazovalo vážnou závadu a nesplňovalo tak technické podmínky provozu na pozemních komunikacích, avšak bezprostředně neohrožovalo ostatní účastníky provozu. Stejně jako v případě předcházejícího deliktu tíží žalobce objektivní odpovědnost za stav jeho vozidla a z provedeního dokazování je jasné patrné, že v době kontroly vozidla byly na vozidle ostré hrany a vozidlo tak nesplňovalo podmínky dle citované vyhlášky.
55. Zároveň je jasné patrné, že zařízení na ochranu proti podjetí je stejně znečištěné jako registrační značka. Podle názoru soudu je s ohledem na stav znečištění nevěrohodné tvrzení žalobce, že by mu krytka zařízení upadla během jízdy z kamenolomu do zastavení policí, a to ze stejných důvodů, z jakých považuje soud (jak uvedl výše) za nevěrohodné, že by se při předmětné jízdě znečistila registrační značka vozu. Ani tuto námitku proto soud neshledal důvodnou

V. Shrnutí a náklady řízení

S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobcem nejsou důvodné. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnul.

Výroky o nákladech řízení mají oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, pak žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, a proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015 č. j. 7 Afs 11/2014-47).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 13. května 2019

Mgr. Petr Sedlák, Ph.D., v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
B. Z.